

Nr 202.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att ingå överenskommelse med Österrike om provisorisk tillämpning i förhållandet mellan Sverige och Österrike av bestämmelserna i svensk-tyska avtalet den 25 april 1928 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 6 april 1951.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att ingå överenskommelse med Österrike om provisorisk tillämpning i förhållandet mellan Sverige och Österrike av bestämmelserna i svensk-tyska avtalet den 25 april 1928 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet;

dels ock bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 april
1951.*

N ä r v a r a n d e:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NYGREN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Från näringslivets sida ha under de senaste åren framförts önskemål, att avtal till undvikande av dubbelbeskattning måtte ingås med Österrike. Något sådant avtal har icke tidigare funnits men enligt vad som meddelats från österrikiskt håll har man, under den tid Österrike var anslutet till Tyskland, ansett att det mellan Sverige och Tyskland den 25 april 1928 ingångna avtalet¹ varit tillämpligt jämväl för Österrikes vidkommande. Från och med den 9 maj 1945 har emellertid sagda avtal icke längre tillämpats i förhållandet mellan Sverige och Österrike.

Anmärkas må, att efter förhandlingar mellan Sverige och Österrike har Österrike, varest införts engångsskatt å förmögenhetstillväxt och å förmögenhet, medgivit svenska fysiska och juridiska personer viss befrielse från sagda skatter.²

Med anledning av vad sålunda förekommit har svenska regeringen under hand gjort framställning hos den österrikiska regeringen om att förhandlingar måtte upptagas i syfte att få till stånd ett avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter. Enligt vad som meddelats vore man på österrikisk sida i princip beredd att upptaga förhandlingar. Samtidigt har emellertid påpekats att det säkerligen skulle dröja länge innan de blivande förhandlingarna kunde leda till ett positivt resultat, vilket borde beaktas särskilt med hänsyn till förhandenvaron av vissa ännu icke avgjorda frågor rörande beskattningen i Österrike av åtskilliga svenska intressen, vilka frågor näppeligen kunde hållas svävande någon längre tid. Från österrikisk sida har man därför ifrågasatt

¹ Svensk författningssamling 1928, nr 485.

² Svensk författningssamling 1950, nr 550.

att 1928 års nyssberörda avtal mellan Sverige och Tyskland tillsvidare skulle ånyo tillämpas mellan Sverige och Österrike i avbidan på att ett svenskt-österrikiskt avtal eventuellt komme till stånd.

I detta sammanhang torde få nämnas, att den 17 augusti 1946 träffats en överenskommelse mellan Österrike och Schweiz av innebörd att i förhållandet mellan nämnda båda länder skulle tillsvidare, i avvaktan på avslutandet av ett österrikiskt-schweiziskt avtal, tillämpas det mellan Schweiz och Tyskland tidigare ingångna dubbelbeskattningsavtalet.

Enligt vad som upplysts har en motsvarande överenskommelse träffats mellan Österrike och Italien.

Det från österrikiskt håll ifrågasatta förfarandet skulle alltså innebära, att 1928 års avtal mellan Sverige och Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning skulle tills vidare tillämpas i förhållandet mellan Sverige och Österrike i avbidan på ingåendet av ett dubbelbeskattningsavtal mellan sistnämnda båda länder. Härvidlag torde ock vara avsett att, på sätt skett i förhållandet mellan Österrike och Schweiz, det svensk-tyska avtalet skulle göras retroaktivt tillämpligt. Åtskilliga skattekrav, som nu riktats mot svenska intressen i Österrike, skulle härigenom förfalla.

Beträffande det mellan Sverige och Tyskland ingångna avtalet till undvikande av dubbelbeskattning må erinras om att detta var Sveriges första avtal av denna typ. Detsamma avviker därför i sin avfattning något från de på senare tid ingångna avtalen, men de däri tillämpade huvudprinciperna äro dock i överensstämmelse med de i nyare avtal tillämpade. Skatt å inkomst av *fast egendom* skall sålunda enligt detta avtal utgå allenast i den stat, där den fasta egendomen är belägen. Skatt å inkomst av *rörelse* uttages allenast inom den stat, där företaget har fast driftställe; begreppet fast driftställe definieras i huvudsak på samma sätt som i andra dubbelbeskattningsavtal. Beträffande inkomst av företag för utövande av sjöfart och luftfart göres som vanligt ett undantag i det att skatt å dylik inkomst utgår allenast i den stat, där företagets ledning har sitt säte. Inkomst av enskild *tjänst* beskattas allenast i den stat, inom vars område den personliga verksamhet utövas, av vilken inkomsten härrör. Skatt å inkomst av *kapital* skall i princip utgöras allenast i den stat, där den skattskyldige är bosatt. Emellertid har vardera staten bibehållit rätten att uttaga skatt å kapitalinkomster genom avdrag vid källan; då både Tyskland och Sverige uttaga dylik skatt å aktieutdelning, som utbetalas från den egna staten, kvarstår alltså dubbelbeskattningen i detta fall. Skatt å inkomst, som icke särskilt angivits i avtalet, utgår allenast i den stat, där den skattskyldige är bosatt. Ifråga om skatt å *förmögenhet* gäller att om förmögenheten består av fast egendom eller är nedlagd i rörelse, skall skatten utgå i den stat, som äger beskatta inkomsten av samma förmögenhet; för alla andra slag av förmögenhet utgår skatten i den stat, där den skattskyld-

dige är bosatt. — Beträffande detaljerna i avtalet torde få hänvisas till avtalstexten (Svensk författningssamling 1928, nr 485).

I anslutning till det nyss anförda må vidare nämnas, att i samband med undertecknandet av avtalet mellan Sverige och Tyskland växlades vissa ministeriella noter, avseende bl. a. beskattningen av skogsbruk.

Departementschefen. Ehuru avtalet mellan Sverige och Tyskland icke fullständigt undanröjer dubbelbeskattningen av inkomst, innebär detsamma en ur svensk synpunkt i stort sett tillfredsställande reglering av hithörande spörsmål. Det synes därför från svensk sida icke kunna riktas någon egentlig erinran mot att detta avtal tills vidare göres tillämpligt i förhållandet mellan Sverige och Österrike; tvärtom torde detta vara till gagn för olika svenska intressen. Det lärer vidare ur svensk synpunkt vara önskvärt, att en eventuell överenskommelse blir tillämplig jämväl på äldre, ännu icke definitivt avgjorda skatteärenden; åtskilliga nu svävande frågor rörande beskattningen i Österrike av svenska företag skulle därigenom vinna sin lösning.

De ministeriella noter, som växlades vid undertecknandet av det svensk-tyska avtalet, synas sakna betydelse i förevarande sammanhang.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att ingå överenskommelse med Österrike i syfte att — i avbidan på ingåendet av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet — göra det mellan Sverige och Tyskland den 25 april 1928 ingångna avtalet provisoriskt tillämpligt i förhållandet mellan Sverige och Österrike;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det erfordras för genomförande av en dylik överenskommelse, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Erik Skiöld.